

indrømme vilde have været det naturligste, maatte man ændre Titelen tilbage til den oprindelige Affattelse, hvorved det paa ny kom til at fremgaa af Titelen, at det nye Lovforslag kun gaar ud paa at give en ændret Affattelse af Loven af 10. Maj 1915, og et saadant Forslag gik folgelig hele Udvalget med Tilslutning af den højtærede Finansminister med til at stille. Thi selv om der vel ikke var nogen Frygt for, ikke nogen stor Frygt i alt Fald for, at Skatteyderne i noget Tilfælde skulde komme til at betale Skat efter begge Love, maa det dog erkendes, at det helst skal fremgaa af den nye Lov — enten af dens Titel eller dens Tekst —, hvordan Forholdet overfor den gamle Lov er.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale samtlige de stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse. De er jo, som jeg har bemærket, og som de Herrer vil have set af Betænkningen, stillede af hele Udvalget og tiltraadte af den højtærede Finansminister, som jeg samtidig vil tillade mig at bringe en Tak for den Imødekommen, han har vist med Hensyn til flere ikke uvæsentlige Spørgsmaal.

Poul Rasmusen: Som det vil fremgaa af de Udtalelser, der findes i Betænkningen, har vi fra vor Side under Udvalgsbehandlingen stillet Krav om, at der skulde finde en Beskatning af Forbrugsforeninger Sted i samme Grad, som andre næringsdrivende beskattes. Vi har rejst dette Krav til Trods for, at det er en særlig Skat, der omhandles i denne Lov, men vi har ogsaa rejst det under denne Sag, fordi der her er Tale om at indføre betydelige Skatter paa alle andre, medens man lader Forbrugsforeningerne gaa fri. Det kan jo ikke nægtes, at efterhaanden har Forbrugsforeningerne udviklet sig til mange Steder at blive ligefrem meget betydelige Grosrererforretninger, Forretninger, der navnlig i de senere Aar har gjort ganske betydelige Omsætninger, og som det er naturligt ogsaa at beskatte. Nu gaar jeg imidlertid ud fra, efter Bestemmelserne i Skattelovgivningen, at det kun er de Foreninger, som ikke handler med andre end deres Medlemmer, der er fritagne for at betale Skat, saaledes at saa snart et af disse Selskaber har gjort Forretning med andre end deres Medlemmer, er de skattepligtige af hele deres Indkomst. Derom antager jeg ikke, der kan være nogen Tvivl, jeg gaar ud fra, at dette er rigtigt. Naar vi ikke paa nærværende Tidspunkt har stillet Ændringsforslag om, at disse For-

eninger i al Almindelighed skal beskattes, skyldes det den Omstændighed, at det har vakt saa stærk Modstand fra anden Side, og at vi ikke har ment, det kunde gennemføres for Tiden, uagtet Udviklingen stærkere og stærkere gaar i Retning af, at ogsaa disse Foreninger bør inddrages under Beskatningen. Dertil kommer, at vi har ønsket det Resultat, der er opnaaet, at faa en enstemmig Indstilling, idet vi sætter Pris paa adskillige Indrømmelser, der er gjorte overfor os.

Maa jeg ikke bede den højtærede Finansminister overveje et Par Spørgsmaal imellem denne Sags anden og tredje Behandling.

I Ændringsforslag Nr. 3, 3die Stykke, tales der om Selskaber, der har haft nogle af Krigsmaanederne medindbefattede i Skatteaaret 1915—16. Her har vi i Udvalget undladt at stille et Forslag om, at de skal have samme Ret som andre Selskaber og Personer til at udskyde det daarligste af de tre sidste Aar. Jeg ved godt, at man vil komme til at gaa et Aar længere tilbage i Tiden, men jeg vil dog henstille til den højtærede Finansminister at tage under Overvejelse, om man ikke til „1913—14 og 1914—15“ kunde føje „1912—13“ og saa indføre den sædvanlige Gennemsnitsregel med Udskydelse af det daarligste Aar.

Endvidere vil jeg henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om der ikke i Bestemmelsen i § 12 om, at Bestyrelsen er ansvarlig for de Beløb, der skulde have været erlagte i Skat af et Selskab, der er opløst, bør ske en Tilføjelse. Man maa gaa ud fra, at Bestyrelsen har Regres til de paagældende Aktionærer. Det kan dreje sig om meget betydelige Beløb, hvis der overhovedet bliver Tale om, at Selskaber er opløste, uden at der er svaret Skat. Jeg henstiller til Overvejelse, om det ikke vil være nødvendigt at have en positiv Bestemmelse om, at der haves Regres til Aktionærer, der har faaet deres Part udbetalt. Det vil være bedre at have en saadan positiv Bestemmelse, end om der skulde blive Tvivl om Forholdet.

Finansministeren (Brandes): Maa jeg begynde med at udtale min Glæde over, at det er lykkedes at samle alle i Udvalget repræsenterede Partier og Anskuelser til Enighed om et Lovforslag af denne Art, en Skattelov, der skal indbringe Staten saa betydelige Beløb, som man ikke kan nægte efter Omstændighederne kan komme til at livile tungt paa enkelte af